

Budapestre vonatkozó ujságoikkék

Szerző: *Krudy Gyula*
Cím: *Fehér napló*

Forrás: *Déli Hírlap*

Bp.

(Hely)

1918. X. 17.

(Idő)

Oszályozás

Tárgy

9.439

Hely

Idő

"1918"

Fehér napló

Történelmi reggel

Az őszi csend a Dunán és a meszszi-
szire rengő magyar mezőn, — a
tavaszillatu őszi, amely reánk köszön-
tött — és az emberek furcsa imádko-
zása, amely a *Borzalom* ötödik évének
fordulóján halkán kopogtatja az égbol-
tozatot: október hónapjának közepén
valószínűleg a magyar történelembe ta-
lálja meg feljegyzését, mint ama nap-
nak emléke, amelyről a *Kossuth-
művel* kapcsolatban olvashatunk.

Bocsánat a tartózkodásért, amely-
lyet a mindennapi krónikás az október
tizenhatodik eseményeket tárgyalja:
egypár órával a vörös, harsogó őszi
nap felkeltte előtt.

Könnyű a krónika-írás napszállatkor,
midőn a nagylángu elhatározásoknak,
ország-gyűjtő gondolatoknak, szívekkel
és érzelemmel élesztgetett tüzvésznek
hamujában turkál a penna.

De még most előttünk a sekszpiri
nap, a déli szél harsog a sárga falom-
bok között, az „*esernyő-forradalomra*“
emlékeztető nyárspolgáris esőzés
csendesít, a küzdelemben ellankult Ma-
gyarország alussza reggeli álmát: —
vajjon, mit jósolhatunk a napról,
amelynek a kalendáriumban eddig
szürke, őszi neve volt, valamely
szentről vagy vérianuról, — míg most,
ma dermedt figyelemmel nézünk bele
a homokórába?

Az éjszaka korán ellapult, mint fá-
radt varju.

A nyitott, vigyázó és sanda szemek
pihenni tértek, hogy jobban lássanak
holnap. Az ugynevezett politikus Ma-
gyarország teszi le utolsó vizsgáját,
mielőtt végleg rágurítanak a történe-
lem sírkövét a következő nemzedékek.
A nemzet áll, hallgat, botjára támasz-
kodik, amíg sorsa felett határoznak.
Messze még a dél, messze még a nap,
amidőn ennek a nemzetnek a valódi

akarátát megtudják a bolond fülek.

A tornyok ködbe borulnak, mint a
történelmi regényekben; a lájak, me-
zők, országrészek mélyet hallgatnak,
mint ébredés előtt az álmodók; a fe-
nyőfa hallgatagon áll, megesett asz-
szony szoknyájában, az özvegy nyirfa
lehajtja fejét: Magyarország olyan
csönöcs, mint az elátkozottak országa.
Vajjon jön hang e jeges némaságból,
amely szinte századok súlyos fekete
szárnyával takarja hajdan vidult vi-
rányainkat? Eljön-e az a kürtzó,
amelyre a hétalvók megráznak?
Mátyás lustái talpra állanak? Gy-
betegék élni vágnak? Haldoklók egy
napot kérnek? A síralomháziak meg-
vigasztalódnak? Eljön a független, da-
cos Magyarország napja?

Csend és hajnal van. Történelmi
nap reggele. Az élők csendesen nyuj-
tózkodnak, de a régi, gyönyörű, sza-
badságharcos Magyarország halotta
ébrednek sirjaik szélén.

Az őszi szél csörög s emlékezésre
tanít.
Krudy Gyula

városi házinomda 1916.